

Millerita táblázatok segítik a prófécia-magyarázatokat

I. Vázlatok és képek használata a jövődőlés-értelmezésben

A millerita lelkészek éberek és sokoldalúak voltak. A kor minden rendelkezésre álló eszközét megragadták, hogy üzenetüket tisztán, érthetően és hatékonyan mutassák be az emberek előtt. Gyakran alkalmaztak vizuális módszereket. Nem voltak sztereóvetítők, néma- vagy hangos filmek, abban az időben nem állt rendelkezésre egy tv csatorna sem. Így táblázatokat, képeket használtak az érdeklődés felkeltésére, hogy képalakban mutassák be Dániel és a Jelenések titokzatos jelképeit és azok mondanivalóit, melyeket szavakkal elmondani nem tudtak. Századokon át alkalmazták ezt a módszert a prófétikus könyvekben egyéni olvasók esetében, mint azt az *Pophetic Faith* I-III kötetében láttuk. De a milleriták kiterjesztették a nagy táblázattal kapcsolatos elgondolásukat úgy, hogy a teljes gyülekezet szemlélhesse, és ez nagyon népszerűnek bizonyult. Miller és Fitch ugyanígy használt egy részekből készült, szétszedhető nagy szobrot¹, hasonlót, mint a Dániel 2. fejezet leírásánál, a különböző részek szállíthatók voltak. Ez a módszer nemcsak ábrázolta a tárgyat, de mély benyomást is tett.

A különböző prófétikus időszakok - kezdetük, lefolyásuk, eseményük és végük, viszonyuk más időszakokhoz, valamint a nagy jelképes vázlatprófécia – megkívánták a szemléltető eszközök használatát. Így a milleriták lettek **(720)** a korszak kiemelkedő „táblázat” népsége, ezért ha valaki millerita előadót hallgatott, rendszerint egy prófétikus táblázatot is látott. És amikor egy fontos millerita irodalmat vizsgáltak, különösen a folyóiratokban, gyakran találtak illusztrációkat, vázlatokat és táblázatokat. Bár ez valamivel több technikát és részletezést igényel, ezek közül többet le fogunk írni, mivel ezek elsődlegesen a millerita próféciamagyarázat bizonyítékait foglalják össze.

1. A TÁBLÁZATOK KÖZPONTI HELYET FOGLALNAK EL – Megelőzve a híres 1843-as táblázatot, a folyóiratokban és a könyvekben különböző formában számos szemléltető kép jelent meg. Még az egyháztagok is, ha levelet írtak, gyakran olyan levélpapírt használtak, melynek hátoldalán egy kis táblázat ábrázolja ezeket a prófétikus szimbólumokat és prófétikus időszakokat.

Millernek magának is volt egy nagy olajfestménye a Dániel és János látomásairól, hasonló ahhoz, ami később megjelent könyvének is része volt.² Ő kezdte el valójában a szemléltető oktatást a mozgalomban.

2. MINDENFÉLE KÖRÜLMÉNYEK KÖZÖTT HASZNÁLTÁK - A millerita lelkeseknek alig többre volt szüksége ahhoz, hogy felkeltse az érdeklődést, mint felakasszon ezek közül a táblázatok közül egyet. Például, 1842 júliusában, miután részt vett egy millerita konferencián, Himes hazafelé utazott a Maine állambeli Bangor-ból egy parti hajón Bostonba. Egy kis tengeribetegség ellenére felakasztotta táblázatát és a próféciáról „egy vagy két órán” keresztül előadást tartott az utasoknak. Egy évvel később széles körben ismertté váltak ezek a táblázatok, amit tanúsít az a tény is, hogy a Buffalo és Albany közötti csatornán rendszeresen közlekedő hajó kapitányának is volt egy másolata a fedélzeten, és megmutatta azt néhány norvég bevándorlónak. De abban a pillanatban, amikor meglátták, azonnal felismerték a táblázatot, és állították, hogy sok norvég újság is közölte azok másolatait – jelentette a *Midnight Cry*.³ Ilyen csodálatos volt a tudás terjedése és ezen táblázatok hatása.

(721) Korábban, 1844 februárjában, miután Bates útja közben áthaladt Maryland-en, hajójával észak felé fordult. A fedélzeten felakasztotta a híres „1843-as táblázatot” és adventi énekeket énekelt. Amikor az utasok köré gyülekeztek, előadást tartott nekik a próféciákról és a második adventről.⁴ Így ment ez.

3. AZ ÉRTELMEZÉSEK FOKOZATOS FELÜLVIZSGÁLATA - Ezek a képi grafikonok és ábrák nemcsak a legjobb segítségnek bizonyultak a legfontosabb millerita próféciamagyarázatokhoz, hanem értelmezéseik fokozatos fejlődése is tükröződött ezekben a tervekben. És összehasonlításakor a korábbi pontatlanságok becsületes kijavítása egy pillanat alatt látható volt. A korábbi egyéni vázlatok nagyrészt Miller személyes nézeteinek kibővítései voltak. Ezután vezető társai meggyőződése is - Litch, Himes, Fleming és Fitch – kezdtek megjelenni, ami egyértelműen javulást jelentett Miller bizonyos, korábbi úttörő nézeteivel szemben.

Utolsónak érkezett Fitch híres „1843 táblázata”, melyet egyhangúan elfogadott és meghatalmazott a legjelentősebb Generál Konferenciájuk. Ettől kezdve - 1842 nyaráig –1844. áprilisig, az elfogadott „1843-as zsidó év” végéig folyamatosan ez lett a nem vitatott irányadó ábrázolás. Csak az intenzív „hét hónapos mozgalom” alatt, 1844. júliustól októberig nem tudunk új táblázat alkalmazásáról. Főleg azért, mert nem állt be változás a főbb próféciaértelmezésben, csak az évet javították ki - „1843”-ról „1844”-re

- amint azt a 2300 teljes év kiszámítása megkövetelte, Kr.e. 457 ősztől Kr.u. 1844 őszeig. Most bizonyos részleteket veszünk figyelembe.

II. Számos korábbi vázlat előzi meg az 1843-as irányadó táblázatot

Több prófétikus táblázatot és vázlatot gondoltak ki és alkalmaztak a milleriták az „1843”-as irányadó táblázat előtt. De ezeket mind kiszorította ez a továbbfejlesztett produkció. **(722)** Ezek rendszerint összetett jegyzetek voltak, a jövődölések jelképeinek egymáshoz való viszonyát, Dániel és a Jelenések összefüggő időszakait ábrázolták. Némelyik csak egyszerű táblázat volt, csak a különböző időszeitokra korlátozódott, és ezeknek a különböző időszeitoknak az összhangját mutatták be. Mások gondosabban kidolgozott szemléltető képeket alkalmaztak.

1. ELŐSZÖR MILLER HOZZA ÖSSZHAGBA AZ IDŐSZAKOKAT GRAFIKONOK SEGÍTSÉGÉVEL - Az első vázlatok egyike egy Miller által kézzel rajzolt táblázat volt, ami a Dániel 8:14. alapján a 2300 év időmeghatározás összefüggéseit mutatta be, mely Kr.e. 457-től Kr.u. 1843-ig terjed.⁶ Ezt az vízszintes alapvonalat századokra osztotta be, kezdve a 70 héttel és annak felosztásával, és legvégén a kereszttel, vagyis a 70 héttel zárul, Kr.u. 33-ban.

A fölötte húzott következő vonal a hosszabb időszak „felosztását” mutatja – Dániel könyve 11. és 12. fejezetéből az 1260, 1290 és 1335 éves időszakokat. Erre a vonalra ezt írta: „A pápai polgári hatalom 538-ban kezdődött, és 1798-ban végződött, ez alkotta az 1260 évet.” A harmadik és negyedik vonal a „Római Birodalom hosszát” mutatja. A harmadik vonal Kr. e. 158-ban kezdődik és ez olvasható, Pogány Róma 666 éve,” 508-ig tart, és innen számítja Miller Dániel 12:12-13-ban lévő 1335 évet „a föltámadásig”. A negyedik vonal korábbi elgondolás volt, melyet később elvetettek, hogy a római hatalom 2000 éve 1842-ig terjed, és a millennium harmadik ezer éve, mely az 1843-as zsidó évvel kezdődik - ami Miller személyes nézete, melyet munkatársai közül sokan nem osztottak.

Mindhárom, az ötödik, hatodik és hetedik vízszintes vonal az 1260 éves időszakot 538-tól számítja, amíg „a szent várost taposták a pogányok” (Jel. 11:2; Dániel 12:7.); mikor „a két tanú zsákrúhában prófétált” (Jel. 11:3-4.); és az „egyház a pusztában” volt három és fél ideig (Dán. 7:25; Jel. 12:6, 14.) Végül a felső, vagyis a nyolcadik vonal az ötödik és hatodik trombitával foglalkozik - az ötödik, vagyis **(723)** az „öt hónap” (Jel. 9:1-12.) 150 évig terjed, Miller korábbi nézete szerint 1298-1448-ig; és a hatodik trombita, vagyis „391 év és 15 nap (a Jel. 9:15. szerinti óra, nap, hónap és év) 1448-tól

1839-ig terjed. És fölötte e szavak látszanak, „A hetedik (trombita) 1839-ben kezdődik és 1843-ban végződik.”

2. ISMERETLEN SZERZŐ ÁBRÁI A PECSÉTEKRŐL, TROMBITÁKRŐL ÉS POHARAKRŐL - Egy másik ügyes ábra, név nélkül becsatolva, éppen a „Jelenésekben lévő pecséteket, trombitákat és poharakat” mutatta be 1840 májusában, az akkor indított *Idők jeleiben*.⁶ A felső bal sarokkal indul Kr.e. 70-el, és a téma két irányban halad – *függőlegesen*, fentről az alapvonal felé – először a pecsétek, majd a trombiták; és ugyanakkor *vízszintesen* is, végül a hét pohár következett. Ezek mind a „hetedik ezer évhez, vagyis az egész teremtség szombat évéhez” és a „világ végéhez” vezetnek el.

E korabeli felfogás a hét pecsétet az első pecséttel kezdi (Kr.u.70-100), a „háborúk korszakával”; a második (100-138) „éhínség”; a harmadik (138-193) „a sárga színű lovon ülő halál”; a negyedik (193-270) „a szentek kegyetlen üldözése”; az ötödik (270-304) az „áldott nyugalom a pogányság megszűnése után”; a hatodik (304-350) a „nagy csendesség, ami a trombiták hangzását megelőzi”; és a hetedik pecsét Kr.u. 350-től „a világ végéig.” Ez volt nagyjából Josef Mede rendszere,⁷ aki azt tartotta, hogy a hetedik pecsét, mely magába foglalja mind a hét trombitát, „bemutatja a világ történelmét Kr.u.350-től a millenniumig, és „hét különböző időszakra van felosztva”. Tehát a hetedik trombita pedig magába foglalja a hét poharat, vagyis a csapásokat, következtet Mede.

Majd a trombiták követik a pecséteket: Az első időszak, (370-410) mikor „először özönlik el a barbárok a római tartományokat”; a második (410-450) mint egy „vérözön Itáliában és Róma központjában”; a harmadik (450-500) „elkeseredett polgári és **(724)** egyházi elégedetlenség”; a negyedik (500-566) az az időszak, „amikor eltörölték a régi Róma csökkenő tekintélyét”; az ötödik (566-1281) az az időszak, „amikor kialakul a mohamedán kis szarv Görögországban, és a pápaság a latin egyházban”; amelyhez kapcsolódott a 150 évig (612-762) tartó „első jaj”; majd a hatodik trombita (1281-től „a pápaság bukásáig”), mely magába foglalja a „második jajt”, 1281-1672-ig, mintegy 391 évet. Ez volt a közös álláspont századokon át mind az Új-, mind az Óvilágban.⁸ Végül megszólal a hetedik trombita, mikor az „Isten titka befejeződött”, és az arkangyal hangjával hirtelen bevégeződik a világ vége.

Ezután a hét pohár van ábrázolva, amint a hatodik trombitával kezdődik 1281-ben. Az első a „Róma földjére” lett kitöltve, és „felfedte az egyház fekélyeit a reformáció idején;” a másodikat a „római egyházra töltötték ki lásd azt a reformációt alatti zavaros időkben”; a harmadik pedig a „római egyház hűbéreseit” sújtotta a XVII. sz. pusztító háborúi által; a negyedik az

„európai királyi hatalmakra,” hullott, amely „tikkasztotta a XVIII. sz. nemzeteket”; az ötödiket „a fenevad ülőszékére töltötték ki, és a francia forradalom gonoszságának eredménye”; a hatodik „az ottománokra” hullott, „kiszárítva az ő eufráteszi hatalmát”; és végül a hetedik, vagy az utolsó pohár a levegőre töltetett ki, „nem helyi jellegű, hanem az egész gonosz világra, a hatása mindent átható”

Ez az „aratás és a szüret” ideje, és a „Mindenható Isten nagy napjának csatája”. És ez az „évezred alkonya, melyet „a hetedik évezred, vagyis az egész teremtés Szombatjának Jubileuma követ,” az ördögnek egy kis időre való eloldozásával, „az arkangyálnak a hetedik trombitában felhangzó erős hangja előtt.” De mindez persze csak Mede elméletének egy változata, és a milleriták rövidesen általában el is vetették, valamint maga Miller is.

(725)

III. A „Cry” terjeszti Dániel próféciáinak érthető táblázatát

„Dániel látomásainak” másik, korábbi egyszerű szemléltető ábrája 1843. február 3-án⁹ jelent meg az *Éjjéli kiáltás*-ban.⁹ Az egész oldal legtetején kis betűkkel ezek a szavak jelennek meg: „Olvasd Dániel 2. 7. és 8. fejezetét. 'Aki olvassa, ÉRTSE MEG!'” És az oldal bal felén hosszában egy függőleges oszlop látható az évszázadok megjelölésével, ahol ez az érdekes mondat szerepel, utalva a Dániel napjai óta eltelt időre: „Az évek rövidnek látszanak e távoli ponttól, mint ahogy a tárgyak is madártávlatból.”

Az ábra feltünteti a nemzetek haladásának főbb időpontjait Kr. e. 677-től Babilóniától, egészen Kr. u. 1843-ig. Ezek függőleges oszlopban vannak megjelölve a baloldalon, párhuzamosan Dániel oldalnagyságú érc állóképeivel. A felosztások meg vannak jelölve, „Babilon 139 év; Médó-Perzsia 207 év; Görögország 173 év; Róma 2001 év” – beleértve természetesen a lábfejek és lábujjak mai megosztott állapotát. A kereszt Kr.e.33-ban van elhelyezve.

Ezután a középső oszlopban megjelenik a szárnyas oroszlán, a medve, a négyfejű párdúc és a negyedik, a tízszarvú szörny, amint azok közül egy furcsa kis szarv nő ki, a pápa fejével a szarv végén. Ez ugyanaz a négy világhatalom - megnevezve és keltezve - azonosak az ércszobor részeivel. Végül, a jobb oldali oszlopban, szemben a médó-perzsa ezüst mellel és karokkal és a perzsa medvével, a perzsa kos – egyszerűen ugyanaz a hatalom, különböző jelképekkel. Hasonlóan az állókép görög derekával és combjával, a görög párduccal szemben a görög bakkecske. A magyarázat az,

amint a kiinduló pont mutatja, hogy a Dániel 8. látomása csak Babilon bukása után lett adva, „Lightfoot Townsend és más kiváló kronológusok szerint.” Babilon emiatt történelem lett, és ezért „nincs helye ebben a próféciában” a Dániel 8. fejezetben.

Tény, hogy „a görög hatalom érvényesült, **(726)** mert eleinte egységes volt, mint azt a bak egyetlen szarva mutatja. Ezt aztán négy részre osztották, melyet a négy szarv ábrázolt, amelyről az angyal mondja – ‘Négy KIRÁLYSÁG keletkezik majd a nemzetből’. Itt azt a legegyszerűbb módon tanították, hogy a látomásban egy szarv, a valóságban egy királyságot jelent. Ez után következik kilenc pont felsorolása, hogy miért Róma az utolsó hatalom a Dániel 8. fejezetben. Ezek a következők:

(1) A görög királyság „későbbi szakaszában” a hatalma növekedett; (2) rettenetes megjelenésű; (3) először „kicsi” volt; (4) majd „rendkívül nagyon” megnövekedett kelet és dél felé (az ír Isaac Newtont idézi); (5) levetett az ég seregeiből némelyeket és a csillagokat a „keresztények, apostolok és Jézus szolgáinak üldözése által”; (6) a seregek Fejedelme vagyis a fejedelmek Fejedelme fölé emelte magát, mikor Heródes és Pilátus összefogtak Jézus ellen, és később a pápa bitorolta az Ő helyét, mikor a pápa „az összes egyház fejévé” lett; (7) összezúzza a hatalmas és szent népet; (8) de „kéz érintése nélkül összetöretik”, mikor a kő „kéz érintése nélkül leszakad a hegyről; (9) Róma volt az egyetlen hatalom, mely „rendkívül naggyá” lett, beteljesítve az összes próféciát. Az utolsó érv a párhuzamos folytatás logikai elvén alapul. Médó-Perzsiát és Görögországot kétszer bemutatta már Dániel 2. fejezet állóképe és a Dániel 7. fejezet fenevadai által „és képtelenség feltételeznünk, hogy az őket követő hatalom más lenne, mint az előző két leírásban.”

IV. Himes összetett táblázata Dániel látomásairól

1843 előtt J. V. Himes adott ki egy jól átgondolt összetett táblázatot, amit „Dániel látomásai képes táblázatának” neveztek,¹⁰ és széles körben terjesztettek. Ez három párhuzamos vízszintes szakaszból állt, szintén századokra felosztva. A felső, vagy harmadik vonal a Dániel 2. fejezet **(727)** ércszobrának az anatómiai elrendezését mutatja be hatásosan. Baloldalon áll ez a színes emberi képmás, és a levegőt kő szeli át, hogy szétzúzza a szobor lábát és lábujjait. Ívelt, szaggatott vonal jelöli meg a „hét időt, vagyis a 2520 évet”, Kr. e. 677-től kezdve az egész sort, az arany fejtől „1843”-ig. Ezt követően egymás után, a baloldalon megjelenik az arany fej szakasza (Babilónia 139 évig állt fenn) Kr.e. 677-től kezdve; a következő, a második

vonal, az ezüst mell és karok (Médó-Perzsia 207 évig); majd a bronz derék és csípő (Görögország 73 évig); a vas lábszárak ("Császári Róma 666 évig", vagyis Kr.e. 158-tól); és végül a vas és agyag lábak és lábujjak (a felosztott Róma 1335 éven át, Kr.u. 508-tól); - szintén „1843”-ig.

A középső szakasz vagy vonal a Dániel 7. fejezet egymást követő fenevad-birodalmait mutatja be párhuzamosan – az oroszlán (Babilónia), a medve (Perzsia), a párdúc (Görögország); majd a negyedik vadállat (a pogány Róma, és a pápai Róma 1260 éven keresztül 538-1798) - melyeket szaggatott vonalú ív foglal össze, Kr. e. 600-tól Kr.u. 1843-ig, a „49 jubileumi vagy 2450 évre.”

Az alsó vonal a perzsa kossal indul (mivel Babilónia erre az időre már a múlté); majd a görög bak jön, melyet a pogány Róma, mint a rendkívül nagy szarv követett (666 év, Kr.e. 158-tól Kr.u. 508-ig); és végül a pápai Róma (1260 év, Kr.e. 508-tól Kr.u. 1798-ig). Perzsiától, a 2300 év nagy köríve övezi a Kr. e. 457-től Kr.u. 1843-ig terjedő időszakot, és a kisebb „70 hét” a 2300 évvel azonos időben, Kr.e. 457-ben kezdődik, és a kereszttel végződik Kr.u. 33-ban. Ezután, a pogány Róma „666” esztendeje Kr.e. 158-tól Kr.u. 508-ig terjed, egy másik ponttól az 1335 év íve fut 1843-ig, és alatta a „Pápai Róma” 538-tól 1798-ig.

Tehát a próféciai tanításban ez a táblázat lényegében - nagyon természetesen – mind az időszakokra, mind a jelképekre vonatkozóan, a korai millerita álláspont tükröi. Összefüggésben a Miller szerinti Pogány Róma „666” évével, az alsóbb szakaszban, **(728)** Himes szerint a „Pogány Róma folyamatos vagy napi áldozásával,” Kr. e. 158-tól Kr.u. 508-ig. Majd Kr.u. 508-nál van egy füstölő oltár a színes bőrrű papjával és a „Pogányság megszűnt” aláírással; és Kr.u. 538-nál egy katolikus oltár egy feszülettel, amely előtt egy katolikus pap áll a füstölőjével, a „Pápaság megkezdődött” megjegyzéssel. Ez a jellemzés azonban nemsokára eltűnik a nagy „1843-as táblázaton”, mely irányadóvá válik, és attól kezdve az összes millerita lelkész azt használja mind előtte, mind az „1843”-as év alatt.

V. Litch táblázata a „Riadó Trombitájában”

Litch folyóiratában, a philadelphiai *Trumpet of Alarm* (Riadó Trombitájában) a nyolcadik oldalon 1843. április 24-én Dániel és János látomásainak kissé torz képes ábrázolása jelenik meg, melyet később a New Yorki *Herald* is újra nyomtat. Négy függőleges szakaszból áll: baloldalon Dániel 2. ércszobra (kronológiai sorrendben megrajzolva, tehát rendkívül hosszú lábszárakkal), jelképezve Rómát, Babilónia (139 év, Kr. e. 677-től

indulva); Médó-Perzsia (207 év); Görögország (173 év), és a pogány (666 év) és a pápai Róma (1260 év), vannak ábrázolva amint a „vég idejéig” ér és a „hét idő” vagy a 2520 év lezárásáig, „1843”-ban.

A második oszlop párhuzamos az elsővel, csak ugyanannak a négy hatalomnak más jelképeivel, az oroszlán, a medve, a párdúc és a szörnyű fenevad pápai kis szarvával. Az 1260 év az irányadó, 538-tól 1798-ig; az 1290 év 508-tól 1798-ig; és az 1335 év 508-tól 1843-ig. A harmadik oszlopban találjuk a perzsa kost, a görög bakot és a rendkívül nagy római szarvat, a 2300 évet Kr. e. 457-től „1843”-ig. A jobb oldali rész bemutatja a Jelenések jelképeit – a pogány római sárkányt, melyet a tízsarvú pápai Róma követ, és a sorozat a földből feljövő kétsarvú fenevaddal ér véget. Az utolsó oszlop ábrázolja az utolsó három üzenetvivőt a trombiták sorozatában - az ötödik angyal ábrázolja a szaracénokat és a hatodik a török jajt a Jelenések 8-9. fejezetéből.

(729)

VI. French javítja a Dánieli időszakok ábráit

Majd 1842. november 18-án, az *Éjféli kiáltásban* a Massachusetts állambeli Neddham-i CALVIN FRENCH¹¹ kiadta „Dániel látomásainak ábráit.” Nagyon hasonlít Millerére, de magyarázó szöveget ad hozzá. A Dániel 8. fejezet 2300 éve, mint alap-prófécia, ami Perzsiával kezdődik, Görögországon keresztül folytatódik és 1843-ig, a második adventig terjed. A „666”-ot a „Pogány Róma” éveinek nevezte meg, Kr. e. 158-tól Kr.u.508-ig, amikor elvétetik a „mindennapi áldozat”, vagyis a „pogány tisztelet”. A keresztet hasonlóan 33-ra keltezi, ami „bepecsételi” vagy megalapozza a 490 nap-évet három alszakaszával, Kr.e. 457-től kezdődően. Tehát a maradék 1810 év a Kr.u. 33-ban történt keresztre-feszítéstől 1843-ig terjed, ami Krisztus második eljövételét jelzi, és egyidejű az első feltámadással.

Az 1290 évet 508-tól keltezi, a birodalom keresztényiesítésétől 1798-ig, és az 1335 évet ugyanazon 508. évtől 1843-ig. Az 1260 évet Justinianus alapozta meg, mikor „Róma Püspökét az összes egyház fejévé kinevezte”, és 538 az az időpont, amikor Róma szabaddá lesz, „melyen megalapozza a pápa székhelyét.” Az 1260 év véget ért, mikor Berthier bevonult Rómába a francia hadsereggel, „lemondatta a pápát, megszüntette a pápai kormányt, és felállította az Olasz Köztársaságot.” Ez hozza meg a „vég idejét” a következő eseménnyel, ami a feltámadás az 1335 év végén. Az összes időszak természetesen a megadott nap-év elvén alapult. Ez egy jól látható

előrehaladás volt a megbízható szövegértelmezés és történelmi pontosság terén.

A záró megjegyzés összefoglalja az utolsó eseményeket – Krisztus második eljövetelekor feltámasztja „halott szentjeit”, átváltoztatja halhatatlanságra az élő igazakat, **(730)** és végül vendégül látja őket a Bárány menyegzői vacsoráján, míg az angyalok összegyűjtenek mindenkit, aki az Ő országa ellen vétkezik.

VII. Próféciamagyarázat az „1843”-as egyoldalas nyomtatványon

Miller tömör tanításaihoz egy nagyméretű „Világvége 1843-ban” feliratú egyoldalas nyomtatványt adott ki egy bizonyos nyomdász, hogy az megfeleljen a társadalmi igényeknek – egyúttal profitáljon a vállalkozásból. De függetlenül attól, hogy ki készítette, valós képet mutatott be. „Dániel látomásait” a felső bal harmadban látjuk. Alul, a baloldali margón a főbb események megszokott keltezései jelennek meg Kr. e. 670-től Kr.u. 1843-ig. Azután Dániel 2. négy részes érc-szobra, a Dániel 7. négy vadállata, és a Dániel 8. különböző fenevadai jelennek meg párhuzamos pozícióban, mint Istennek a nemzetekről való grafikus rajzfilmjei.

A Babilóniai birodalom (139 évig tartó), Médó-Perzsia /(207 év), Görögország (173 év), és Róma („pogány és pápai 2001 év) keltezése jelenik meg – pogány Róma Kr. e. 158-tól kezdve Kr.u. 508-ig, mely ponttól a lábszárakon a „pápai Róma” felirat van. Babilon jellemzése: „Fénykorában olyan volt, mint egy oroszlán, szárnyaló szárnyakkal, mint egy sas.” Médó-Perzsia „két kar egyesül egy mellen – medve emelkedik fel az egyik oldalon... a legnagyobb rablók és fosztogatók, akik valaha is nemzeteket igáztak le.” És a perzsa „kos, két szarvával közismert nemzeti jelképük.”¹³

A görög párduc négy szárnya jelezte, hogy hódításai „gyorsabbak voltak, mint Babiloné, és a „kecskebak volt Görögország közismert jelképe.” A Rómából keletkező tíz szarv-királyság, keltezésükkel: **(1)** hunok Kr.u. 335, **(2)** osztrogótok 377, **(3)** vizigótok 378, **(4)** frankok 407, **(5)** vandálok 407, **(6)** osszéték 407, **(7)** burgundiak 407, **(8)** szászok 476, **(9)** herulok 476 és **(10)** lombardok 483. A 3 szarv, **(731)** melyet kitéptek, hogy helyet csináljanak a pápaságnak, a herulok (493), vandálok (534) és osztrogótok (538) években volt.¹⁴

A 8. fejezet nem említette Babilont, mert az már történelemmé vált, és nem egy hosszabb prófécia volt. A „Görög birodalom először egységes volt, de Nagy Sándor halála után négy részre szakadt. Róma, a 2. fejezetben, mint

vas lábszárak, a 7. fejezetben, mint tízszarvú fenevad, a 8. fejezetben, mint „egy FELTŰNŐEN nagy szarv”, mely a viszálykodó görög részekből később nő ki, és itt idézzük Sir Isaac Newton megjegyzését, hogy az a „kecskebak birodalmának észak-nyugati sarkában, azaz Itáliában keletkezik, - ami közvetlenül Rómára mutat.” És felmagasztalta magát a Seregek fejedelme fölé, „amikor a pápa az összes egyház fejévé lett”.

Ezután a jobb oldal felső harmadában János látomásait írja le 3 függőleges, párhuzamos oszlopban. Az elsőben a sárkány (12. fejezet), vagyis a „ pogány Róma”, a tízszarvú fenevad (13. fejezet), vagyis a „pápai Róma”, és a földből jövő kétszarvú fenevad (13:11-18.), melyet itt „a hitetlen francia kormányral” azonosít, mely a tíz királyságból jött elő. És annak két szarvát „Franciaországnak és Olaszországnak” értelmezték.

A középső oszlop végig, a Krisztus második eljöveteleig, az „ítéletig” terjedő „prófétikus időszakokkal” foglalkozik. Dániel négy vázlatpróféciája” a 2. 7. 8. és 12. fejezetekben elvezet egészen a „végig”, és Dániel 12:2-3. a feltámadást tárgyalja. A Jelenések nagy próféciai időszaka az 1260 év – a „pogányok teljes kör alakú ívének félkörét, 2520 évet”, vagy a „hét időt” a „közép ponttal”, amikor Justinianus rendelete polgári hatalmat ad a pápának Kr.u. 538-ban. A teljes 2520 év Kr. e. 677-től Kr.u. 1843-ig terjed. A pápaság elnyomó hatalmának 1260 éve Kr.e. 538-tól Kr.u. 1798-ig tart, mikor a Legfőbb Papot, a Pontifex Maximust rabságba ejti Berthier, és a maradék 45 év 1843-ig terjed.

(732) A 2300 év Kr.e. 457-től van megállapítva, amiből 70 hét (490 év) „szabatott” a zsidóknak, és a Messiás „kiírtatik” a 490 év „végén”, amikor az „idő betelt”. És azután, a pápai elnyomás 1260 éve után, mely Justinianus császár felhatalmazása alatt kezdődött, a pápát végül 1798-ban ejtették fogságba. A „'mindennapi' (az eredetiben nincs *áldozat*) 1290 évre történt elvétele” attól az időtől kezdődik, mikor a mindennapi pogány tisztátalanságokat eltörölték, hogy utat nyissanak a „pápaság felállításának”. És 508-tól „a pápaság bukásáig” terjed az 1290 év, vagyis 508-tól 1798-ig. Majd az – 1335 év – további 45 éve 1843-ig terjed, amikor Dániel felkel az ő sorsára a feltámadás által.

A harmadik oszlop foglalkozik a hét trombita közül az utolsó hárommal, az ötödik 1299. július 27-től 1449-ig tart, és a hatodik 1449. július 27-től 1840. augusztus 11-ig, amikor Törökország fennhatósága megszűnik, a hetedik trombita elhozza Isten országát, amikor az utolsó trombita hangzik és a halottak fel fognak ébredni.

Az egylapos nyomtatvány alsó felén, balra az első három oszlop közli „Miller nézeteinek összefoglalását” 14 pontban: **(1)** Krisztus ismét eljön a földre. **(2)** Az ég felhőiben és az Atya dicsőségében fog jönni. **(3)** Azután átveszi örökkévaló országát. **(4)** A szentek birtokolják azután az országot örökké. **(5)** Minden alvó szent megdicsőült testben fog felébredni. **(6)** Minden szent folt nélkül fog megjelenni Isten előtt. **(7)** Krisztus, második eljövetelekor befejezi a nagy küzdelmet az ember utolsó ellenségével. **(8)** Elpusztítja az élő gonoszok testét tűzzel, és az alvókat bezárja a kárhozat feltámadásáig. **(9)** A föld megtisztul tűz által, és a szentek birtokba veszik az újjáteremtett földet. **(10)** Mindezek a dolgok a meghatározott időben lesznek befejezve. **(11)** Isten kijelentette az időt. **(12)** Sok hitvalló keresztény sohasem fogja tudni, sem érezni az időt. **(13)** A bölcsek megértik. **(14.)** Valamikor, 1843. március 21. és 1844. március 21. között, a zsidó időszámítás szerint Krisztus **(733)** megjelenik, és összes szentjét magával hozza; és azután mindenkinek megadja jutalmát. Ez a dátum ezen az egyoldalas nyomtatványom 1844 tavaszánál korábbi, amikor ezek a nézetek még érvényben voltak.

Ezután a már megszokott módon következik a bizonyítás, a 7 idő vagy 2520 év Kr. e. 677-től Kr.u. 1843-ig; a 6.000 év a teremtéstől 1843-ig, és megkezdődik az ezeréves millenniumi szombat (az ezeréves nyugalom). Következik az ünnepek ünnepe 2450 éve Kr. e. 607-től Kr.u. 1843-ig; és az 1260, 1290 és végezetül az 1335 évek, melyek 1843-ban végződnek; a trombiták, melyek közül a hatodik 1840-ben végződött, és amit a hetedik követ; a Két Tanú zsákruhába öltözött 538-1798-ig; az asszony pusztai tartózkodása 1260 évig, mely 1798-ban ért véget, és a szabadítás rövidesen bekövetkezik; a pápaság nagy istenkáromlása 538-1798-ig, vagyis Justiniánustól a pápa fogságba viteléig tart. És végül a „pogány” Róma „666” éve Kr.e. 158-tól, a szövetség akkor megértett idejéig, mely ponttól az 1335 év kezdődik, ami elvezet 1843-hoz, mikor a fenevad és képmása megsemmisül.

Az egyoldalas nyomtatvány ezzel a mondattal zárul, „A próféciai időszámítás ezen sajátos módja igazolja, hogy a vég 1843-ban van.” Az általános vélemény szerint ez egy népszerű bemutatás volt.

VIII. 1842-1843-ban Fitch „1843-as” táblázata meghatározó lesz

1842 elején szerkesztette meg Charles Fitch, Apollos Hale segítségével a híres „1843-as táblázatot”. Ez egy kísérlet volt a jövődölések egységesítésére és egyszerűsítésére, és arra, hogy azokat a közönségnek

könnyebben bemutathassák. Ettől kezdve ez lett az irányadó táblázat, kiszorítva minden mást, és hatásos tényezőnek bizonyult a millerita üzenet hirdetésében, az „1843-as” szakaszban. Az eredetieket kézzel festették és írták két széles vitorlavászonra. Fitch először a Massachusetts-i Springfieldben használta egy adventről szóló előadássorozatában, mely megmozgatta a várost. Kicsit később az East Kingston-i tábori összejövetelen használták (1842. június 29-től július 5-ig), színesen **(734)** írta le ezeket John Greenleaf Whittier, aki kihangsúlyozta a lelkes hallgatóság arckifejezését – mivel ezek a szemléltető ábrák mindig megragadták a figyelmet. E táblázatok – mondta ő – átültetve azokat a keleti szimbólumokat a Yankee realitásba és közszemlére téve őket, „hasonló, mint egy utazó cirkusz vadállatai”.

E javított vázlatot rövidesen a 12. Bostoni Általános Konferencián használták, májusban. A gyűlés legelején Fitch előzetes megtekintésre kifüggesztette, és az a konferenciára olyan hatással volt, hogy azonnal egyhangúan megszavazták 300 példány kinyomtatását. Ez áll Bates-nek, a konferencia elnökének jegyzőkönyvében. Joshua Himes, a titkár és a tettek embere, hamar lemásoltatta, és ki adta azokat az advent előadók kezébe. Méterszer másfél métereseek voltak. (Másolati példány a 616. oldalon látható) Az Idők Jelei újságban hirdették őket 2,50 dollárért darabját, és az összes millerita lelkész széles körben használta, nagy hatást értek el általuk. A hetedik hónapi mozgalom kritikus szakaszában természetesen ezeket nem használták – 1844 júliustól októberig – amint túljutottak „1843”-as éven. A táblázat jobb oldalán felül és alul stratégiai fontosságú időpontok voltak elszórtan elhelyezve – Kr.e. 677, a „hét idő” vagy a 2520 év kezdete; Kr.e. 457 a 2300 év 1843-ig; 508, és az 1290 év 1798-ig, és az 1335 év 1843-ig, és 538 és 1260 év 1798-ig. Majd 1299 és 1449 évre 1449-től 1840-ig a 391 napra.

Fitch-nek ez a táblázata határozott haladás volt az összes előző ábrához és táblázathoz képest. Az „1843-as táblázat” helyesbített bizonyos korábbi pontatlanságokat, és mellőzött néhány védhetetlen álláspontot, melyeket előzőleg tartottak. Magán viselte a nagy Generál Konferencia jóváhagyását – és ne feledjük, *Miller mint elnök és résztvevő tetszésével*. Tehát élvezte a vezetők csoportjának jóváhagyását. **(735)** A mozgalomnak erre a szakaszára szemmel látható hatást gyakorolt. Mivel célunk a próféciaértelmezés fejlődésének nyomon követése, további részleteket közlünk majd róla.

1. AZ „1843-as TÁBLÁZAT” ÁTTEKINTÉSE. – Az „1843-as táblázat” a következő jellemző tulajdonságokat ábrázolja: A tetejétől az aljáig balra van egy függőleges oszlop, mely jelöli a századokat Kr.e. 700-tól 1800-ig – és Kr.u.

„1843-as” válsággal végződik. Fenn, balra a Dániel 2. fejezet négyrészes ércszobra van, megjelölve Babilóniát, Médó-Perzsiát, Görögországot és Rómát, a láb és lábujjak modern nemzetekre való felosztását megnevezve; vele párhuzamosan Dániel 7. fejezet fenevadai, az ezt követő pápai kis szarv, felette pedig egy hármass korona; a Dániel 8. fejezetben lévő perzsa kos, görög kecskebak és Sándor tekintélyes szarva; Krisztus keresztre feszítése a hetvenedik hét „közepén” van jelölve; a Pogány Róma a Jelenések 12. sárkánya; a pápa a Jelenések 13. tízszarvú fenevada (a kétszarvú fenevadat teljesen kihagyja); a Jelenések 17. pápai titokzatos asszonya; alul a bal sarokban a három üzenetet hirdető angyal; a Jelenések 9. fejezet ötödik és hatodik trombitája; és a különböző prófétikus időszakok – az 1260, 1290, 1335 és 2300 nap-évek, az 5 hónap és a „pogányok 7 ideje”. Egy hatásos összképet alkotott ez, és sok ezer hatásos igehirdetés középpontja volt.

2. FEJLETTEBB ÁLLÁSPONTOKAT TARTALMAZ – A pontosabb, illetve helyesbített álláspontokat a következő pontok tartalmazzák:

a) A tíz királyságot a „*lábfejek és lábujjak*” jelképezik, nemcsak egyszerűen a tíz lábujj (vegyük számításba a lombardokat, mint a láb egy nagy darabját, beleértve néhány lábujj részét.)

b) A három kitépott szarv jelen felsorolása osztrogótok, vandálok és herulok. (Az eltérés Miller felsorolásától, mely szerinte Lombardia, Róma és Ravenna volt).

(736) c) A kis szarv 1260 éve Róma Püspökének Justinianus rendelete általi felemelkedésétől. (Nem a harmadiktól, vagy az osztrogótoktól, a szembenálló szarv kitépésétől)

d) Dániel 8. rendkívül nagy szarva mind a pogány, mind a pápai Róma (Nem Antiochus Epiphanes vagy a mohamedánizmus, mint néhányan tartották)

e) Jelenések 13. első fenevada a *pápai* Róma (nem pogány Róma, mint a korábbi táblázatokon, különösen a Millerén)

f) Az ötödik trombita 150 évét 1299-től 1449-ig jelzi, mikor a hatodik trombita megkezdődik. (Nem Miller korábbi dátumától; és nem említi a hatodik trombita speciális végső dátumát)

g) Az idézett szaktekintélyek Josephus, Whelpley (Machiavelli), Lloyd, Lowth és Hales.

3. BIZONYOS KORÁBBI ÁLLÁSPONTOK KIHAGYÁSA – Ez a táblázat gondos tanulmányozás és alapos felülvizsgálat jegyeit viseli magán, melyet Fitch a

mozgalom egyik legtehetségesebb lelkésze készítette, hogy megszüntessen bizonyos feltételezéseket és elhamarkodott álláspontokat, melyek már a korábbi fél tucat táblázaton megjelentek. Először is, átmeneti órában készült, olyan helyesbítések közepette, mint a keresztre feszítés a „hét közepén” való igazi időpontja, a Jelenések 13. második fenevadjának azonosítására vonatkozó különféle felfogások, és a „minden napi” jelentése. Ezeket a vitatott pontokat ezért kihagyták az „1843-as táblázatból”. A „földből feljövő második fenevad” nem szerepel a táblázaton, mert akkor azonosítani kellett volna. A főbb kihagyások a következők:

a.) Kr.u. 33-at, a keresztre feszítés dátumát nem említik, bár az az összes előző táblázaton szerepelt Fergusonra alapozva, ami nem régen volt megemlítve. (Hales azonban támogatja a Kr.u. 31-et a keresztre feszítésre vonatkozóan, és ezt említik is, bár a tényleges 31-es keresztre feszítés időpontja még nem teljesen elfogadott vagy bejelentett.)

(737) b.) A Jelenések 13 második fenevada kimaradt. (Azelőtt Miller pápai Rómának magyarázta, mások meg Franciaországnak.)

c.) A 666, mint pogány vagy császári Róma éve szintén kimaradt. (Ez volt Miller álláspontja, és a legtöbb korábbi táblázaton is ez szerepelt. Most volt azonban egy általános elmozdulás ettől a ponttól.)

d.) A „minden napit” sehol nem azonosították a pápasággal, mint az előző táblázatokon, mivel a többség nyilván régóta nem tartott Millerrel ezen a ponton. (Fitch, az „1843-as táblázat” tervezője felvetette ezt a kérdést 1838-ban Millernek írt első levelében, és itt kihagyja a táblázatból.)

e.) A tíz királyság 30 éves uralkodását nem említették

f.) A Jelenések 9:15-ben szereplő 391 éves időszak 1840-ben való lezárását nem tartalmazta.

Ennek ellenére az „1843-as táblázat” megbecsült és fontos szerepet játszott a Miller-mozgalom 1843-as szakaszának csúcspontján. Ez egyértelműen előrehaladást jelentett az összes többivel szemben ebben az időben. Ez őszinte beismerést és a korábbi pontatlanságok becsületes korrekcióját jelentette, mint amennyire akkor érzékelték, és amennyiben egységes frontot mutatott be a próféciamagyarázat fontosabb fázisaiban, ami a mozgalom lüktető szíve volt, és most sebessége rohamosan gyorsul a pályáján.

JEGYZETEK

1. Jane Marsh kézzel írt levele Dr. A. H. Strongnak, a Colgate-Rochester Hitoktató Iskolai Könyvtárban.
2. *Midnight Cry*, 1843. július 6. 145. o.
3. *I. m.* 1843. szeptember 21. 37. o.
4. Joseph Bates, *Önéletrajz*, 292. o.
5. Az eredeti az Aurora Főiskolán; fotómásolat az Advent Forrás Gyűjteményben.
6. *Signs of the Times*, 1840. május 1. 24. o.
7. Lásd: *Prophetic Faith* II. kötet 547. o.
8. Lásd: II és III kötet, és a IV kötet I. rész.
9. Nincs aláírás, ez nyilvánvalóan szerkesztői.
10. „Szerkesztette és kiadta J. V. Himes, Boston, Devonshire 14.”
11. CALVIN FRENCH (1844. augusztus 29-én elhunyt) a Szabad Akaratot Hirdető Baptisták Massachussets-i lelkésze, 1841-ben bekapcsolódott a második advent hirdetésébe. Decemberben, mialatt a New Hampshire-i Nashuában prédikált, egy tömeg behatolt és feloszlatta az összejövetelt. Sokat utazott és új nézeteket és módosításokat vezetett be. Ezeket leírta és a *Signs of the Times*-ban kiadta. Egy rövid időre a Cochran-féle varázslat alá került – követve annak hatását, melyet a Szent Léleknek tulajdonított. Ez rossz fényt vetett a Millerita ügyre és tagságának visszavonásához vezetett. De nyilvánosan vallomást tett és helyreállították a lelkeszi szolgálatát.
12. *Midnight Cry*, 1842. november 18.
13. Ezt lásd: *Prophetic Faith* I. kötet 129, 130. o.
14. Az osztrogótokat azonban 554 vagy 555-ig nem tépték ki gyökerestől Lásd: I. kötet 935. o.
15. Whittier, *Prose Works*, I. kötet 425, 426. o. Lásd: 648. o.
16. Bates, *Second Advent Way Marks and High Heaps*, 10, 11. o.
17. *Signs of the Times*, 1842. június 22. 96. o.
18. James White in *Present Truth*, 1850. április, 65. o.
19. Lásd: *Signs of the Times*, 1840. május 1, 24. o; 1841. május 1. 20, 21. o, stb.
20. William Miller, *Bizonyíték a Szentírásból* (1836-os kiadás) 42. o.
21. Bliss, *Memoirs*, 128, 129. o.